

at nedſætte den aarlige Patentafgift, der ſvares til Staten, til det Beløb, ſom Reſereringen oprindelig har foreſlaaet. Jeg ſkal med Henſyn hertil bemærke, at Tendensen i de nyere europæiſke Lovgivninger netop gaar i Retning af at nedſætte Patentafgiften, og at det vilde være højt mærkeligt, om vi her i dette lille Land ſkulde tage en Patentafgift, ſom var forholdsvis bethdelig højere, end den er i andre europæiſke Lande. Jeg har i min Haand Bekendtgørelſe om, hvorledes Patentafgiften var, og hvorledes den nu fra 1892 er i England. Jeg ſkal ganſke kort bemærke, at medens Forholdet i 1883—1884 var dette, at der efter Udløbet af det 4de Patentaar ſkulde betales en Afgift af 10 ſſtl. for det 5te Aar og et tilsvarende Beløb for hvert af de følgende 3 Aar; at man derefter for det 8de og 9de Aar ſkulde betale hvert Aar 15 ſſtl. og endelig i de 4 følgende Aar 20 ſſtl. aarlig, ſaa er Sagen nu den, at man efter en Bekendtgørelſe af 4de Juli 1892 har nedſat Gebyrerne paa følgende Maade: efter Udløbet af det 4de Aar betales 5 ſſtl. i Stedet for tidligere 10 ſſtl., og derefter ſtiger Afgiften kun med 1 ſſtl. om Aaret. Det er alſaa en meget bethdelig Dampſe af Forholdet i England, og de Herrer ville ſe, at der kun er Spørgsmaal om en Stigning med 1 ſſtl., alſaa 18 Kr., for England med alle dets Beſiddelser og alt, hvad dertil hører, medens der her er Tale om en Stigning med 20 Kr., alſaa mere end 1 ſſtl., for dette lille Land. Endvidere ſkal jeg bemærke, at i Sverige er der udkommet en Lov af 14de April 1893, alſaa i Aar, ſom nedſætter Afgiften. Forholdet er nemlig det, at der nu maa betales 50 Kr. ved Indleveringen af en Anſøgning om Patent, men det er nedſat fra kommende 1ſte Januar 1894 til 20 Kr. Stempelafgiften i Sverige for et Patentbrev var tidligere 25 Kr., men den er for kort Tid ſiden blevet nedſat til 10 Kr. Jeg nævner dette for at gøre opmærksom paa, at Tendensen i de nyere Lovgivninger netop er den, at komme i Møde paa Patentomraadet, at ſætte Takſterne ſaaledes, at de blive overkommelige, og derved bidrage til at ſtøtte Opfinderne i deres Beſtræbelſer for at ſaa noget ud af deres Arbejde. Derfor vilde det efter min Mening være meget urigtigt, om man her vilde indføre ſaa høje Afgifter, ſom Folkeetinget har vedtaget, og det maa jo — jeg gentager det — ikke glemmes, at det godt kan være, at de velhavende Patenthavere uden Vanskelighed ville kunne udrede oglaſte større Gebyrer, men at den aller ſtørſte Del af Opfinderne netop er ubemidlede Folk, for hvem enhver Afgift af denne Slags vil være

følelig, og af Henſyn til dem er det rigtigt, at man ikke gør det ſtrengere, end de kunne taale det.

Endringsforſlagene 3 og 4 høre ſammen og angaa Spørgsmaalet om Beſtiffelſe af en Formand. Det er et Stridspunkt, ſom længe har været oppe, om det ſkulde være en af Kongen beſtiffet Formand, ſaaledes at det alſaa blev et egentligt Embede, hvori der blev anſat en Mand, ſom havde til Livserhverv, til Hovedopgave at ſørge for diſſe Ting, hvorved Kontinuiteten bliver bevaret, eller om man ſkulde lade Formanden vælge for et viſt Aaremaal. Fordelen ved denne af Forſlagsſtillerne anvendte Fremgangsmåde er flere Gange omtalt her i Tinget, og jeg behøver alſaa ikke at komme tilbage dertil. Jeg tror, det maa erkendes, at det i en Sag ſom denne er af Bigtighed, at man ſørger for, at ikke alle Medlemmer ere velſlende, men at der er en, ſom bærer Traditionerne, og ſom ved rigtig nøje Beſted med alle de Forhold, ſom maa kendes og tages i Betragtning ved Udfærdigelsen af Patenter, deriblandt ogſaa om de Patenter, ſom ere udfødte i foregaaende Aar. Jeg ſkal ſaaledes tillade mig at anbefale det høje Ting, at vedtage alle de 4 Endringsforſlag.

Judenrigsministeren (Ingersleb):

De ſtillede Endringsforſlag gaa jo ud paa at retablere Lovforſlaget til det af Reſereringen fremsatte Forſlag, og det følger alſaa af ſig ſelv, at jeg ganſke kan tiltræde dem, og der er ikke Anledning for mig til nærmere at komme ind paa Sagen. Jeg paaſtøner ſelvfølgelig de Betragtninger, der ere fremsatte af den ærede Ordfører for Forſlagsſtillerne (B. G. E. Jensen), og jeg ſtal kun dertil føje et Par ganſke enkelte Ord.

Det er fuldkommen rigtigt, at vi for Tiden ingen Patentlov have. Patenter gives i Henhold til gammel Praksis. Følgen deraf er, at Patenter kun kunne gives paa Tilvirkning her i Landet, og kunne undermineres ved Indførelſe fra Udlandet, men deſuagtet ſøges Patentbeſtyttelſe i ſtigende Omfang, hvilket alſaa viſer, at Patenter have Betydning. Naar man nu ſkulde gaa over til noget nyt, vilde man bl. a. gaa bort fra det, vi nu have med Henſyn til Betalingen for Patentet. Nu betales der Afgift een Gang for alle, naar Patentet løſes; herefter ſkulde der betales en aarlig Afgift. Jeg tror, at den ærede Ordfører har i høi Grad Ret i, at det er meget beſynderligt at ſætte den aarlige Afgift højt, iſær fra Begyndelſen. Det ærede Medlem brugte Udtrykkene demokratisk og udemokratisk,